

அறம் வளர்க மறம் மடிக

பார்

குற்றவாளி

?

தமிழ்க்கால்கிரசை,
தமிழ்ரசை, அல்லது
இங்கானமா?

வ.சச்சிதானந்தம்.

காந்தாரப் பிள்ளை

கஷபை யங்கை

“அப்பொழுதெல்லாம் அறம்மடிந்து
போய் மறம் மேலெழுகிறதோ அப்பொழு
தெல்லாம் நல்லரைக் காப்பதற்கும் கெட
டாரைக் கரந்தொடுக்குவதற்கும் நான் அவ
தரிக்கிறேன்”

ஸ்ரீ சிருஞ்ணன்.

குரங்கின் கால்

ஏ. ஏ. ஜோசப் என்பார் “குரங்கின் கால்” என்னும் தலைப்பின்கீழ் ஒரு கதை எழுதினார். ஒரு மந்திரவாதி ஒருவனுக்குவிசேஷ சக்திவாய்ந்த ஒரு குரங்கின் காலைக் கொடுத்தார், அது அவனுக்குப் பணந் தேவைப்பட்டால் உடனே கேட்ட தொகையைக் கொடுக்கும் என்றும் ஆனால் கொடுக்கும் விதம் இன்னுமொருமுறை கேட்காத படி பண்ணிவிடும் என்றும் சொல்லிவைத்தான்.

மந்திரவாதி ஓப்படி எச்சரித்து இருந்தபோதிலும் ஒருமுறை பணம் விகவும் அவசியமாகத் தேவைப்பட்டதும் அவன் குரங்குக் காலைக் கையிலெடுத்து ஒரு ஆயிரம் பவுண் தரும்படி அதற்கொதினான். அடுத்தநாள் இவனது பெய்ருக்கு ஒரு பதிவுத் தபால் வந்தது. அதை வேண்டித் திறந்ததும் அதற்குள் ஆயிரம் பவுணுக்கு ஒரு காசோலை இருப்பதைக் கண்டான். ஆனால் அத்துடன் வந்த கடி தம் அவனது மகன் ஒரு விபத்தில் மரணமடைந்ததாகவும் இந்தப் பணம் அந்த நஷ்டத்தை ஈடுசெய்வதாக அமையும் என்றும் விளக்கியது.

இதேமாதிரி தமிழ்க் கட்சிகள் தமிழ்மொழிக்கு ஆபத் தென்று கூச்சல் விளப்பி அமோகமாக வாககுகளைப் பெறு கிறார்கள். ஆனால் இது இத்துடன் முடிவுதில்லை. தமிழ் வகுப்புவாதம் சிங்கள வகுப்புவாதத்தைத் தூண்டிவிட்டது தமிழர்தான் இறுதியில் பலியா கிறார்கள்.

35 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜி. ஜி. பொன்னி ம்பலம் இப்பயங்கர விளையாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தபெருமுது கே. பாலசிங்கம் ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்தார் “யாழ்ப் பானத்துத் தமிழ்க்கு ஒரு கடிதம்” என்று அவர் எழுதியது :—

“சில தமிழர் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு சிறுபான்மைக் கூட்டணியை ஏற்படுத்த முயல்வது சிங்கள மக்களை ஒன்றுபடுத்தி அவர்களிடம் ஓர் முன்னணியை உண்டாக்குமென்பதற்கு ஜூயில்லை.”

ஆனால் பொன்னம்பலம் இந்த எச்சரிக்கையைப் பொருப்படுத்தவில்லை தனது ஜம்பதுக்கைப்பது கேரளிக் கையை மேலும் மேலும் தொடர்ந்தார். சிங்கள மகாசபையும் பாஷா போர் முனையும் இறுதியில் தனிச் சிங்களச்சட்டமுமே இவர் கண்ட பலன்.

இதெல்லாம் இப்படியிருக்க, இப்பவும் 1970-ம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் தமிழ்க் காங்கிரஸும் தமிழரசுக் கட்சியும் தமிழருக்குள் ஒற்றுமை வேண்டுமெனக் கூவுகின்றனர். இவ்வொற்றுமைசெய்யக்கூடிய ஜாலவித்தை என்னவோ? இது தமிழர் கண்களில் மண்ணைத் தூவவேயன்றி வேறொன்றுக்குமல்ல. பொன்னம்பலம் ‘பெய்வி மிறர்’ பத்திரிகைக்கு 18-2-70 இல் தானெழுதிய கடிதத்தில் கூறுகிறார் -

“தமிழருக்குள் ஒற்றுமை அத்தியாவசியம் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.”

ஒற்றுமை! ஒற்றுமை! என்கிறார்களே, யாது சாதிக் கவோ? சொல்லப்போனால் ஒற்றுமை எப்பவோ ஏற்பட்டதுதானே. செல்வநாயகம் 23-2-1970 இல் டெய்வி மிறர் பத்திரிகைக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் பாருங்கள் —

“1960-ம் ஆண்டில் தடந்த இரு தேர்தலிலும் பொன்னம்பலம் தொல்வியடைய நாங்கள் 15 பேர் வெற்றியடைந்தோம். எமது கட்சியின்கீழ் தமிழர் ஒற்றுமையுடன் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். 1965-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் பொன்னம்பலத்தின் கட்சியினர் மூவரும் எமது கட்சியினர் 14 பேரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனா. ஆகவே 1956 இலும் 1960 இலும்

1965 இலும் தமிழர் யாவரும் ஒருமுகப்பட்டுப் பொன் னம்பலத்தை நிராகரித்துவிட்டனர்.”

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சென்வநாயகத்தைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வியானது - “திரு. செல்வநாயகம் அவர்களே! என்றுமில்லாதபடி தமிழர் ஒருமுகப்பட்டு உமது தலைமையின்கீழ் ஒற்றுமைப்பட்டார்களே, அதனால் அவர்கள் கண்ட பலன் என்ன? இதற்குப் பின்தான் தமிழர்மேல் தனிச் சிங்களம் திணிக்கப்பட்டது. சிங்களக் கொடி அரசாங்கக் கொடியானது; சிங்கள பூரி தமிழ்ப் பிரதேசமெங்கும் பரவியது. இதை நாம் எதிர்க்கிறோம், எதிர்க்கிறோம் என்று தமிழனுக்குப் போக்குக்காட்டிலிட்டு இம்முறையும் மனமுவந்து ஏற்றதுமல்லாமல் இவ்வரசாங்கத்திலும் பெருமையுடன் வீற்றிருந்தீரே!

செல்வநாயகம் சிங்கள பூரி எழுத்தைத் தார்போட்டு அழித்ததும் தெற்கிலங்கையில் எல்லாத் தமிழ் எழுத்துக்களும் அழிக்கப்பட்டன. செல்வநாயகம் திரு. கே. ர. ண மலைக்குப் பாத யாத்திரை செய்ததும் டட்டி சேனநாயகா இதே பாதயாத்திரையைக் கண்டிக்கு வைத்தான். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் சிங்களக் குடியேற்றங்களைத் தடை செய்யவேண்டுமெனக் கிளர்ச்சிசெய்யத் தெற்கிலங்கையில் உள்ள தமிழரெல்லாம் விரட்டப்பட்டனர்.

தமிழரசுக் கட்சிக்கும் தமிழ்க் காங்கிரஸ்க்கும் ஒற்றுமை இல்லாதிருத்தலால்தான் தமிழர் பிழைத்தார்கள். இவ்விரு கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்துவிட்டால் இலங்கையில் ஆதிக்கம் பெறுவது யு. என். பி. அல்லது பூரி வங்கா சுதந் திரக்கட்சியல். R. G. சேனநாயக்கா சிங்கள மகாஜனப் போர்முனைக் கட்சியுடன் இலங்கையை ஆளுவான் ஆகவே செல்வநாயகம் இதுவரையில் சாதித்ததுதான் என்ன? முதலாளித்துவ நலன்களைக் காப்பாற்றவேண்டி வந்துவிட்டால் தமிழனையும் தமிழ்மொழியையும் எப்பவும் கைவிடத் தயார் என்பது மட்டும் தெரிவு. இப்படியான நடபடி இப்பமட்டுமல்ல 1952-ம் ஆண்டிலும் தமிழர்

கோரிக்கை களைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு டி. எஸ். சேனா நாயக்காவின் மந்திரிசபையில் பதவி ஏற்க நீர் ஆயுத்தமா யிருந்தீர்கள் நும். டி. எஸ். சேனா நாயக்கரதான் கொடுக்க மறுத்துவிட்டாரெனவும் பொன்னம்பலம் கூறுகிறார்.

இப்பவும் நால்லார வகுடகாலம் டி. என். பி. யுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து முலானித்துவத்தைப் பெலப்படுத்த ஆவன செய்துவிட்டு, தமிழ்ருக்க இழைத்த அநீதியெல் லாம் மனம் பொறுத்து ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டு வந்து நீர் கூறுவது யாது? இலங்கை டெய்வி நியூஸ் 19-2-70-ல் செல்வநாயகத்தின் சொற்பொழிவு இடம்பெறுகிறது.

“தமிழ்ருக்கு இரண்டு பெரிய நெருக்கடி எதிர்நோக்கு கிறது. ஒன்று, கல்வி மந்திரி சிங்களத்தைப் போதனை மொழியாகத் திணித்தல்; மற்றது, தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிங்களவரைக் குடியேற்றுதல்

“நாம் அரசாங்கத்திலிருக்கும் வரையில் இதை வெற்றிகர்யாக எதிர்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. இப்போது நாம் அரசாங்கத்தை விட்டு வெளிக்கிட்டதும் இக்கொள்கைகள் மீண்டும் தலைதுருக்கி நிற்கின்றன. வடக்கில் பெளத்த சிங்களப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. திருக்கோணமலையில் சிங்கள வாக்காளர் தொகை பதினையிரம்மாகப் பெருகிவிட்டது.”

இது பொன்னம்பலம் கூறுவதுபோல் “ஒரு மெருகிடாத பொய்” தமிழரசுக் கட்சி டி. என். பி. யுடன் சேர்ந்து திருச்செல்லும் மந்திரிசபையில் வீற்றிருந்தபோதுதான் இப்பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதேகாலத் தில்தான் அதிகாரபூர்வமான குடியேற்றத் திட்டங்கள் யாவும் தடந்தன. பாரானுமன்றத்தில் வி. நவாத்தினம் பா. உ. கூறியதாவது:—

“திரு. பண்டாரநாயக்கா ஒரு நேரத்தில் பண்டாரநாயக்க-செல்வநாயக ஒப்பந்தத்தைக் கிணித்த துண்ணமையானாலும், 1956-ம் ஆண்டு தொடக்கம் எத்

தனையோ மிக முக்கியமான வாக்குறுதிகளை அவர் காப்பாற்றியுள்ளார். வடமாகாணத்திலாவது கீழ் மாகாணத்திலாவது குடியேற்றத் திட்டங்கள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. தமது வாக்குறுதியை அவர் வெகு வாக்க காப்பாற்றினார். இவ்விஷயத்தை உறுதி படுத்த விரும்புகிறேன்.”

கேசிய அரசாங்கம் ஏற்பட்டபின்னர் திருகோணமலையில் பெரிய பிரதேசங்கள் R. G. சேனநாயக்காவுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமதி பண்டாரநாயக்கா இதை இவருக்கு அளிக்க மறுத்தது யாவருமறிந்த உண்மை. அந்நோத்தில் R. G. சேனநாயக்கா திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் கட்சியிலிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. அரசாங்க அதிபரிடம் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் பெற்ற நிலங்களிலே சிங்களவர் குடியேற்றப்பட்டனர் என்ற செய்தியை விசாரணை செய்யும்படி சென்ற தர்மலிங்கம் இக்கள்ளக் குடியேற்றம் மந்திரிசபையில் அங்கத்தவர் ஒருவரால் தூண்டப்பட்டதென்றும் அவர் தேசிய ஒற்றுமையைப் பற்றிப் பலத்த பிரச்சாரம் செய்பவரென்றும் அறிவித்தார். தமிழரசுக்கட்சி இதுவரையில் இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடக் கூறவில்லை.

முழுப் பூசனிக்காணயச் சோற்றில் மறைப்பது செல்வ நாயகத்துக்குக் கைவந்த செயல். தமிழரசுக்கட்சி தேசிய அரசாங்கத்தை விட்டு நீங்கியபின் திருகோணமலையில் சிங்கள வாக்காளர் தொகை 10,000 ஆயிற்றெனத் தான் கூறுவதை மக்கள் நம்புவார்களென எதிர்பார்க்கிறார்.

ஆனால் செல்வநாயகம் தமிழருக்குச் செய்த பெரிய மேசுடியாக அமைகிறது மாவட்டசபைச் சட்டம், விதாவதற்தினம் இம்மாவட்ட சபையை வர்ணிப்பதைக் கேளுங்கள் :—

“தமிழரசுக்கட்சி தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று ஓர் ஆபரன் பூஷித்தொகையை அழகான மெழுகுப் பொழுமையை மேடையில் வைக்க விரும்பு

கிறுர்கள். “இதோ நாங்கள் வாக்களித்தபடி இந்த அழகான பெண்ணை உங்களிடம் கொண்டுவந்து விட்டோம்” என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் மக்கள் அன்வருவத்தை நெருங்கியதும் அது மெழுகாலாகிய சிலையென்பதை அறிந்துகொள்வார்கள்.”

முதலாவதாக மாவட்ட சபைக்கு அசாங்க அதிபர் தலைமை வகிப்பார். மாவட்ட சபைக்குரிய அதிகாரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. விவசாயமும் உணவும்:

நல்ல இன விதைகளைப் பெருக்குதலும் வினியோகத்தலும்..... திருந்திய கமப்பயிற்சி முறைகளைப் பரப்புதல்..... உரம் வினியோகத்தல்..... மர நடுகை இயக்கம..... கலவைப் பச்சை பானித்தலை ஊக்குவித்தல்..... பயிரைப் பாதுகாத்தல் களை பிடிக்குதல்... பாத்திகள் செய்துகாட்டல்... சில்லறை நீர்ப்பாசன வேலைகள் ... கிராமக் காடுகள் ...

கிராம விவசாய அதிகாரிகள் இப்போது செய்யும் கடமைகள் இவைதான்.

2. கால்நடை வளர்ப்பு:

மிருக வைத்தியசாலைகள்... நல்ல இனப்பெருக்கம்... நோய் தடுப்பு— நலமடித்தல்— மிருகங்களுக்கு நல்ல தன்— மிருகக் காட்சிகள்—

இந்தச் சில்லறை வேலைகளுக்கு ஒரு மாவட்ட சபையா?

3. கைத் தொழிலும் மீன்பிடித் தொழிலும்:

குடிசைக் கைத்தொழிலும் சிறுகைத்தொழிலும்— விற்பனைச் சாலைகள்— கை நெசவும் உள்ளுர்த் தொழிலும் அபிவிருத்தி— மீன்பிடித் தொழிலாளருக்கு கடனுதனி— மீன் விற்றல்— மீன்பிடிப் பயிற்சி நிலையங்

கள்— உண்ணுட்டு மீன்பிடி— தடைகள் நீக்குதல்— மீன்பிடித் தொழிலாளருக்கு வீடுமைப்புத் திட்டம்.

எந்தக் கிராமச்சபைக்கும் இதிலும் கூடிய அதிகாரம் உண்டு.

4. கிராம அபிவிருத்தி :

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் நிறுவுதல்— கிராமியர்களுக்குப் பயிற்சி.

5. வேலைகள் :

வீடுமைப்பு பிரதேசத் திட்டங்கள்— கிரதான பாதைகளும் உள்ளுர் அதிகாரிகளுடைய பாதைகளும் தவிர்க்க ஏனைய பாதைகளினதும் பாலங்களினதும் அமைப்பும் தாபரிப்பும்— மாவட்ட சபைகள் தங்கள் கடமையாற்றுவதற்குத் தேவையான கட்டிடங்கள், கட்டிடவேலைப் பொருட்கள் வழங்குதல்— சிக்கனமான கட்டிட முறைகளைச் செய்து காட்டல்.

பிரதான பாதைகளும் உள்ளுர் அதிகாரிகளின் பாதைகளும் தவிர்ந்ததான் மாவட்ட சபையின் கவனத்துக்கு வழிப் பாதைகள் மட்டுமேவந்திருக்கும்.

6. கல்வி :

ஏற்கெனவே பெற்றுக்கொண்ட அனுமதியுடன் கணிச்சிட பாடசாலைகள் கிறுவுதலும் அவற்றைப் பராமரித்தலும். ஆனால்

1. பாடப் புத்தகங்கள் தீர்மானித்தல் இல்லை.
2. கட்டிடங்கள் தளபாடங்கள் பற்றிய முடிவுகள் இல்லை.
3. கல்வி ஆராய்ச்சி இல்லை.
4. ஆசிரியர் பயிற்சியும் ஸியமனமும் இல்லை.

கணிச்சிட பாடசாலைகள் அளவில் இவர்களுக்குக் கட்டடத் துக்குக் கல் எடுத்துக்கொடுக்க அதிகாரம் உண்டு போலும்!

7. கலாச்சார விடயங்கள் :

கலை அபிஷிருத்தி செய்தல், விழாக்கள் எடுத்தல், நால் பிரசரம் ஊக்குவித்தல்; நால் ஆக்கியோருக்குப் பரிசு.வழங்குதல்.

8. ஆயுர்வேதம் :

புதிய ஆயுர்வேத வைத்திபசாலைகள் சிறுவுதலும் பராமரித தலும்.

9. சமூக நலன் :

ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்கு விடுதிகள் நிறுவுதல்; அனைத் திடுதிகள், வயோதிபருக்குக் குடிசை விடுதிகள்— குற்றஞ்செய்த சிறவருக்குப் புனர்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுதல்.

10. சுகாதார சேவைகள் :

சுகாதாரம், பள்ளிச் சிறுவர் சௌகண்யம்— பால் குத்துதல்— சுகாதாரக் கல்வி— கர்ப்பினிகள் குழந்தைகள் சுகாதார நிலையங்கள் சிறுவருக்கு வைத்தியசாலைகள்.

மேடைகளில் உரத்துப் பேசித் தங்கள் பத்திரிகைகளில் பந்தி பந்தியாக விரித்து எழுதிய மாவட்டசபைச் சட்டம் இவ்வளவே. இந்த அதிகாரங்களைப் பெற்றதான் தமிழரகுதிதப் பகுதைப் பிரயத்தனம் செய்தது. இதைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தான் தமிழைக் கழுத்தறக்கும் யு. என் பி. யுடன் இணைந்து ஒருமித்து அவருடன் மந்திரிச்சபையில் வித்திருந்து தமிழுக்கும் அவன் மொழிக்கும் அரசாங்கம் செய்த நிர்த்தாட்சண்யங்களுக்கெல்லாம் ஒத்துக்கொடுத்தது. இம்மாவட்ட சபையை எம்மவருக்குப் பெற்றுக்கொடுக்கத்தான் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துக்கொடுக்கிறோம், சிலவற்றை விடுதுக்கொடுக்கிறோம். என்று பன்முறை சொல்லச் சொல்ல, சரிதான், ஏதோ பிரமாதமாகத்தான் வந்து சேரப்போகிறது என்றுதான் தமிழ்மக்கள் காத்திருக்கின்றனர். எங்கள் இனத்தை ஏய்து மட்டமைக்குள்ளாக்கி யந்த மதியினராக்கும் முயற்சியே இதுவன்றியில் நடந்திருக்கிறது, முயற்சையுடைய மாவட்டசபை.

மாவட்டசபை நிர்வாக மொழியைத்தானும் தமிழாகப் பெற்றுக்கொண்டார்களாகவின்றீல் அதனுமில்லை, மாவட்ட வகுவுச் சட்டத்தில் 23ம் விதி இதை விளக்குகிறது. த விளக்குகிற

“இலக்கை அரசகரும் மொழிச் சட்டங்களின் படியே மாவட்டச் சபை விவகாரங்கள் நடைபெறும். ஆனால் சபை விவாதங்களிலே சிங்களம் தமிழ், ஆங்கிலம் யாரும் பாலிக்கலாம்.”

இதில் ஏற்படக்கூடிய சந்தேகங்களை நீக்குமுகமாக டட்டிலி சேனநாயக்கா அரசகரும்மொழிச் சட்டத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“தடிதப் போக்குவரத்து அரச கரும மொழிச் சட்டத் திற்கு அபைய நடக்கவேண்டியது. மத்திய அரசாங்கத் துடன் நடக்கும் எந்தக் கடிதப் போக்குவரத்தும் சிங்களத் திலேயே இருக்கவேண்டியது. பகிலுச் சவடிகள் டட்டாயம் சிங்களத்தில் இருக்கவேண்டியது. தமிழிலும் வைத் தக்கொள்ளலாம் இவைதான் நாட்டின் விசேஷ மொழிச் சட்டங்கள்.

(பா. ஹான்சாட் 1968 Col. 3092)

இறுதியாக நாம் நினைவுகூரவேண்டியது பல மேடைகளில் டட்டிலி சேனநாயக்கா கூறியது. அதாவது கிராமச் சங்கங்களுக்குள் அதிகாரம் தானும் இந்த மாவட்ட சபைகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றார்.

இந்த வகுப்புவாதக் கட்சிகள் மெழுசுப் பொம்மை போன்ற இந்த மாவட்ட சபைகளைத்தானும் தமிழருக்கு எடுக்குக் கொடுக்க முடியாதபோனால் சமங்கியரசியிலே எவ்வாறு எடுத்துக்கொடுக்கப்போகிறார்கள். திருகோணமலைத் துறைமுகத்தை அரசாங்கம் தேசிய மயமாக்குவதைத் தடுக்க முடியாதவர்கள், கேணேஸ்வரக் கோயிலடியைப் புனித வட்டாரமாக்க இயலாதவர்கள், தமிழ்ப் படங்கள் வரத்துக் குறைப்பு நடந்தபொழுது அதைத் தடுக்க முடியாதவர்கள், நமது வகுப்புவாதக் கட்சிகள் இரண்டும் அரசாங்கத்துடன் கூட்டுச் சேர் ந் திருந்து கொண்டு தமிழனத்துக்குச் செய்தது யாது? கெ முயயில் தமிழ்ப் பெண் குழந்தைகள் படிப்பதற்குப் பள்ளிக்கூடம் தானும் கொடுக்க முடிந்ததா? வல்வெட்டித்துறையில்

நடக்கும் அக்ஷிரமத்தைப் பாருங்கள். எந்த ஒரு நாட்டிலும் இவ்வாத ஒரு புதுமை அங்கே உண்டு. சமாதானம் நிலவும் ஒரு பிரதேசத்தில் தேசிய ஒற்றுமையை நிலை நாட்டிலிட்டோம் என்று பறை தட்டும் அரசாங்கம் தனது போர்ப் படையை நிறுத்தி வைத்துள்ளது. அப்படை அவ்வட்டாரங்களில் மக்களை இம்சிக்கிறது; துன்புறுத்துகிறது; கலங்கவைக்கிறது. இறுதியில் தமிழ்க் கட்சி பாராஞ்மன்ற அங்கத்தினர் ஒருவருக்கே உதைக்கவும் செய்கிறது.

விஷயங்கள் இப்படியிருக்கும்பொழுது தமிழனத்துக்கு இவ்விரு கட்சிகளும் செய்ததுதான் யாது? தமிழ் மக்களின் கண்களில் மண்ணைத் தூவி பலபல பொய்களையடுக்கி ஆசை காட்டி அங்கலாய்க்க வைத்துள்ளிட்டு அவர்களின் வாக்குகளைக் கொண்டு பாராஞ்மன்றம் ஏறி யு. என். பி.க்குத் தமது ஆதாஸவக் கொடுத்து முதலாளித்து வத்துக்குப் புத்துயிர் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறார்கள்.

முந்திப் 15 வருடங்களுக்கு இடதுசாரிக் கட்சிகள் பக்கம் சாராது தமிழ்மக்களைப் பொன்னம்பலம் தடுத்து வைத்திருந்தார். ஜம்பதுக்கைம்பது கோரிக்கையைக் கொண்டுவந்து சிங்கள மக்களின் துவேஷத்தைப் பெற்று தனிச் சிங்களச் சட்டத்துக்கு வழிவகுத்தார். தனது பூர்திவரச் தோட்டம் பேர்ந்த மாபெருந் தோட்டங்களையும் விடுகளையும் பெருந்தொகையான முதலீடுகளையும் பாதுகாத்து விருத்தி செய்வதுதான் தன் கொள்கையென்று அவர் எப்படிக் கூறுவார். அல்லது பலாங் கொடையிலுள்ள பெற்றியாகலைத் தோட்டத்தையும் தன் முதலீடுகளையும் பாதுகாக்கத்தான் நான் வந்துள்ளேன் என்று சென்வதாயகந்தான் கூறுவாரா? தமிழனின் உரிமைகளை எடுக்கிறோம், தமிழ் மொழியைக் காக்கிறோம், பேரராட்டம் நடத்துகிறோம் என்று சங்கதுகிறார்கள். தேனினுமினிய தமிழ்மொழி, சேரன் செங்குட்டுவன் பரம் பகரயில் வந்தது. தமிழனம் என்ற கூச்சலைக் கிளப்பி தமிழருடைய மனதைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினையில்

விருந்து திசை திருப்பிலிடுகிறார்கள். செக்கிமுக்கும் மாடு களின் தலையில் கண்ணே முடிச் சாக்குப்போட்டதுபோல் பத்திரிகைகள் மூலமும் பிரச்சாரங்கள் மூலமும் உண்மைகள் மறைக்கப்படுகிறது. ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை தமிழ்மக்கள் மத்தியிலே “தமிழுக்கு ஆபத்து” என்னும் ஓர் அடி போடுவார்கள். அந்த அடியுடன் பின்னுமோர் 5 ஆண்டுகளுக்கு இந்த மாடுகள் இவருக்கு உழைத்துக் கொடுக்கும்.

இன்று நம் நாட்டில் நாம் காண்பது என்ன? பாட்டாளி மக்களின் உழைப்பைப் பயன்படுத்தித் தங்கள் ஆஸ்திகளைக் காப்பாற்றி விருத்தி செய்து தங்கள் பணப்பைகளைப் பெருப்பிக்கும் முதலாளிகள் ஒருபுறம் காலமெல்லாம் தம் உழைப்பின் பயனை முதலாளிக்கு அளித்துவிட்டு அரைவயிற்றுக்குணவுடன் உழலும் தரித்திர நாராயணரான பாட்டாளிகள் ஒருபுறம். இவர்கள் இருவரிடையும் தரையை மறந்து தாரகைகளைப் பிடித்து மாஸியாக்க விரும்பும் மத்தியதா வகுப்பினர் ஒருபுறம். இப்பாட்டாளி மக்களுக்கும் மத்திய வகுப்பினருக்கும் விமோசனங்காண வேண்டுமானால், இவ்விருவரும் தமிழ் வகுப்புவாதிகளை இனம் பிரித்துக் கண்டு தனிமைப்படுத்திக்கொள்ளத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வகுப்புவாதிகள் தம் வர்க்க நலனைக் கருத்தில் கொண்டே பேசுவார்கள். இவர்களை இவர் சொல், செயல், நடிப்பிலிருந்து அறியலாம்.

வகுப்புவாதிகள் எந்தாட்டிலும் ஸ்ரீபோக்கு வரதிகளே !

வகுப்புவாதக் கட்சிகளின் மூலம் சிறுபான்மையினர் தமது உரிமைகளை எந்தாட்டிலும் பெற்றதில்லை. வகுப்புவாதிகளுக்கு எப்போதும் தோல்வியே. அதற்கிருகாரணங்களுண்டு. சிறு பான்மையினர் ஒருபோதும் பெரும்பான்மையினராக முடியாது. பெரும்பான்மைக் கட்சியிடம் சலுகைகளை இரந்து கேட்டுப் பெறுதலே ஆகக்கூடுதலாகச் செய்யக்கூடியது. அரசியலில் தமது அதிகாரத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய எந்தனித் சலுகையை யும் பெரும்பான்மைக் கட்சி அளிக்கப்போவதில்லை. பண்டாரநாயக்காவுடனும் சேனநாயக்காவுடனும் இவ்வகுப்புவாதிகள் தோல்வியடைத்ததற்கு இதுவே காரணம். இதற்கு முன்னும் பிரித்தானிய அரசாங்கத்திடமும் இவர்களுடைய கோரிக்கைகள் தவறிப்போனதற்கும் இதுவே காரணம். இதுவரை தமிழினத்தையே கூறி விற்கும் விலைப்பொருளாக்கியும் ஆனதென்றுமில்லை.

(2) ஒரு பிரிவினரிடம் வகுப்புவாதமேற்படுமானால் அது வேறு பிரிவினரிடமும் வகுப்புவாதத்தை ஏற்படுத்தும். இரு பிரிவினரிடத்தும் வகுப்புவாதத்தைத் தூண்டிவிடும் தலைவர்கள் ஒருவரோடொருவர் மிகவும் அந்தியோன்னியமாகவிருக்கிறார்கள். அவ்விரு பகுதியாரும் தமக்குப் பொது எதிரியாகக் கருதுவது இடதுசாரிக் கட்சியையே. காலத்துக்குக் காலம் இவர்கள் ஒன்று சேர்வதைக் காணலாம். தமிழ் எழுத்துக்களுக்குத் தார்பூசிய தவிர வகுப்புவாதியாகிய K. M. P. ராஜரட்ன, சிங்கள வளைப் பாயில் போட்டுக் கந்ததயாவும் நல்லையாவும் ஆளுக்கொரு கண்ணுய்ப் பிடிக்குகிறார்கள் என்று சொன்ன W. தகநாயக்கா 1958-ம் ஆண்டு நடந்த கலவரத்தில் பெரும் பங்கு எடுத்து வகுப்புவாதமேயுருவாகிய சி. பி. டி. சில்வா, வல்வெட்டித்துறையைப் பட்டாளத்துக்கு விட்டுக்கொடுத்துவிட்டுத் தமிழரை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கூறிய R. G. சேனநாயக்கா இவர்களைல்லாரும் யு. என். பி. யுடன் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளார்கள். இதே கூட்டரசில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் தமிழ்க்காங்கிரசம் தமிழரசம். எந்த நாட்டிலும் எக்காலத்திலும் சோஷலிசக் கட்சிகளுடன் இவ்வகுப்புவாதிகள் சேர்ந்தாரென எச்சரித்திரமாவது கூறுகிறதா.

இந்தியாவில் நடந்ததைப் பாருங்கள். ஜவகர்லால் நேரு தனது சுயசரிதையில் கூறுகிறார் —

“வகுப்புவாதிகளின் போர்வையில் அரசியல் பிற போக்குவாதிகள் திருப்பத் திரும்ப அரசியல் அரங்கத்தில் தோற்றுகிறார்கள். வகுப்புவாதக் குச்சலீக் கிளப்பி அரசியல் முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பதுதான் அவர்களுடைய உண்மையான நோக்கம் — —

“இந்து வகுப்புவாதிகளும் முஸ்லிம் வகுப்புவாதிகளும் சோஷலிச இயக்கங்களைக் கண்டிப்பதில் பெரும் ஒற்றுமை காட்டுகிறார்கள். முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன் களைப் பாதுகாக்கும் விடயத்தில் இருவருக்குள்ளும் அமோகமான ஒற்றுமையிருக்கிறது.”

நேரு இலங்கை வகுப்புவாதிகளைப் படம் போட்டமாதிரி வரைந்திருக்கிறார். இன்றைக்கு டி. என். பி. தமிழுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காற்றில் பறக்கவிட்ட பின்னும் தமிழ்க் கட்சிகள் டி. என். பி. யின் நலனைக் கோரி பரிவுறுகின்றன. இந்தவிடத்தில் அமிர்தவிங்கம் சிலோன் ஒப்பேவர் பத்திரிகை 27-7-68 இல் நிருபருக்குக் கொடுத்த பேட்டியில் கூறி யிருப்பதைப் பாருங்கள் —

“தமிழரக்க கட்சியை டி. என். பி யிலிருந்து பிரித்து விட்டு அரசாங்கத்தை முறியடிப்பதே எதிர்க்கட்சியின் நேர்க்கொள்ள செல்வநாயகம் எடுத்துக்காட்டினார். அரசாங்கத்தைத் தோற்கடிப்பதற்கு உதவி செய்யலரமாவென்பதுதான் எங்களை எதிர்நோக்கிய பிரச்சனை.”

டி. என். பி. யிலிருந்து தமிழரக்க கட்சி பிரிவதில்லையென முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இப்போது தேர்தல் கிட்டியமையால் பின்னுமோர் ஒப்பந்தத்துடன் மறுபடியும் சேரும் நோக்கத்துடன் பிரிந்திருக்கிறார்கள்.

இலண்டனில் நடந்த இரண்டாவது வட்டமேசை மகாநாட்டில் வகுப்புவாதிகள் செய்த திருகுதாளத்தை நேரு பின்வருமாறு கூறுகிறார் —

“சந்தர்ப்பவாதம் தலைவரித்தாடியது. இதை தேடிப் பதுங்கும் ஓநாய்களைப் போல, இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள்,

ஆங்கில இதியர், சிக்கியர், யாவரும் தங்கள் தங்கள் கோரிக் கைகளை விடுத்தனர். அந்த வேத்தில் அரசியலில் பிற போக்காளர்தான் வகுப்புவாதிகளாகத் தோற்றுகிறார்கள் என்பது காந்தியின் ஒரு செயலில் வெளியானது. — இவர்கள் யாவருடைய கோரிக்கைகளையும் ஒருவித ஆட்சேபணியுமில்லை ஏற்றுக்கொள்வதாகக் காந்தி கூறினார். ஆனால் ஒரு சிபந்தனை. அரசியல் பிரச்சனையாகிய இந்திய மதநிரத்துக்கு முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் தங்கள் ஆதரவைத் தனக்கும் காங்கிரஸ்க்கும் கொடுக்க வேண்டுமெனக் கூறினார். — இதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காங்கிரஸ்டில் வகுப்புவாதப் பிரச்சனை பெறிதாகக் காணப்பட்டபொழுதிலும் உண்மையில் அப்படியல்லவென்றை இது நிருப்பிக்கிறது. அரசியல் முன்னேற்றத்தைத் தாப்பதற்குப் பிற்போக்காளர்கள் வகுப்புவாதப் போர்வையில் ஒழிந்திருந்தார்கள் என்பதை இது புலப்படுத்தியது.³

1964-ம் ஆண்டில் கூட்டரசாங்கம் ஆதிக்கத்தில் இருந்த பொழுது இதே சம்பவம் இங்கே நடந்தது. தமிழராகக் கட்சியின் கார்பில் திருச்செல்லவம் என்.எம்.பெரோராவுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். இதைப்பற்றி 30-4-65 இல் கூறுவதாவது ...

“..... N. M. பெரோராவு நன் கங்கித்து உரை யாடினேன். அவர் கூறியது ‘நன் இப்பவும் சம அந்தஸ் தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன்; எனது கட்சியின் கொள்கையும் அதுவே.’” தமிழுக்குச் சம அந்தஸ்துக் கொடுப்பதுதான் சமச்சூழலுக்கட்சியின் கொள்கை என்பதை நன் இப்பவும் நாட்டுகிறேன்.”

திருச்செல்லவம் மேலும் தொடர்ந்து பேசுகையில், லண்டனிலிருந்து என்.எம். பெரோரா திரும்பியதும் இப்பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைப்பதாகக் கூறினார். அந்த நேரத்தில் சென்ற துசா அவர்கள் இடைமறித்து,

“அப்படியானால் நீங்கள் அவ்வரசாங்கத்தைத் தோற்கடித்திர்கள்” என்ற கூட்டர்.

இதற்குத் திருச்செல்வம் கொடுத்த பதிலை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“நாம் அவரைத் தோற்கடித்தோம். எமக்குச் சட்ட ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் அவர்களைத் தோற்கடிக் கும் உரிமையிருந்தது. அவர்களைத் தோற்கடித்தது பிழை என்று நான் நினைக்கவில்லை.” (Senate Hansard 1965 Col. 641)

திருச்செல்வம் மேலும் கூறியது ...

“தமிழரங்க கட்சியின் அங்கத்தவரில் ஒருவனுக்கு ஒன்று கூறவிருப்புகிறேன்; எமது அரசாங்கத்தைக்கு அரசகரும் மொழிச் சட்டத்தை மாற்றும் நோக்கம் இல்லையென்லை. இது எமது உறுதி”

சமச்யாஜக் கட்சி தமிழுக்குச் சம அந்தஸ்துக் கொடுப்ப தைத் தன் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளதை நான் நம்புகின் றேன் என்று கூறும் திருச்செல்வம் சிங்களச் சட்டத்தை மாற்றும் நோக்கம் தமக்கில்லையென்று தமிழரங்க கட்சியின் சார்பாக உறுதியளிக்கிறோம்.

சுதந்திரனுக்குக் கொடுத்த பேட்டியில் சிங்களச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்குச் செல்வநாயகம் காரணம் கூறு திருர். மாவட்ட சபைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக மொழிவிடியத்தை விட்டுக்கொடுத்தோம் என்கிறோம்.

தமிழ்க் காங்கிரஸோ டி. என். பி.டிடன் இரண்டாற்கால கலந்து தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை எவ்வித ஆட்சேபணையுமில்லாமல் ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆகவே யார் குற்றவாளி? தமிழ்க் காங்கிரஸா, தமிழரங்கட்சியா? இதற்கு 8-8-68 இல் வெளிவந்த ரெம்ஸ் பத்திரிகை பதில் கூறுகிறது ...

“சமஷ்டி அரசியலை வேண்டுவதால் தமிழரங்க கட்சி தமிழருக்குச் செய்யும் தீங்கு மிகவும் பெரியது. ஆனால் முட்டாள்தனமானதும் ஆத்திரத்தைக் கிளரியிடக்கூடியது மாறு ஜம்பதுக்கைப்பது கோரிக்கை தமிழருக்கு விளைவித்த தீங்கு இதிலும் எத்தனையோ பங்கு கூடியது. இதை ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

அவர் செய்த துரோகம் இது மட்டுமல்ல. கிங் கள் மக்களின் ஆத்திரத்தைக் கிளறி அவர்களிடம் துவேசத்தை வளர்த்ததுடன் அவர் விடவில்லை. இந்தியப் பாக்கிஸ்தானி பிரஜாவரிமைச் சட்டத்துக்குச் சார்பாக வாக்குக் கொடுத்துத் தமிழ்பேசும் மக்களின் பெலத்தைக் குறைத்துவிட்டார். இவ் விரு செயல்களாலும் இன்று இலங்கையில் சிங்களச் சட்டம் நிலவுவதற்கு வழிவகுத்துவிட்டார்.

ரைஸ் பத்திரிகை மேலும் கூறுவதாவது ...

“தமிழ் வகுப்புவாதம் சிங்கள வகுப்புவாதத்தைக் கிளப்பிசிலுமென்ற ஒரு சின்ன உண்மையை அறியாத தகுகியற் ற குறகிய நோக்குள்ள தலைவரின பேசிக்கிக் கடாசத் 20 ஆண்டுகளாக இடர்ப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த உண்மையை நாம் பலமுறை இப் பக்கிரிகையில் கறியுள் வோம்; இனியும் கூறுவோம். தமிழரசம் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கண்ணுடித்தனமானதும் பிறருக்கு ஆதாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான கொள்ளுக்களைக் கையாண்டதனால் எனைய மக்களுடன் தமிழருக்குப் பதிலாக அவர்களை அவமதிப்புக்கும் துண்புறுத்தலுக்கும் ஆளுக்கிசிட்டனர்’

தமிழர் இனிமேலும் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலத்துடியும் செல்வ நாயகத்தையும் ஆதரிப்பார்களோயானால் தென்னிலங்கையில் நிச்சயமாகவே R. G. சேனா நாயக்கா அதிகாரம் பெறுவதற்கு அடிகோலுவர். ரைஸ் பத்திரிகை பின்னும் தொடர்கிறது ...

“இவ்விருவரும் அறியாத விஷயம் யாதெனில் தாங்கள் எந்த ஒப்பந்தத்திலோ உடன்படிக்கையிலோ மனதை வைத்தாலும் என்னதான் அரசியல் சித்தாந்தத்தை அவர்கள் கணவில் கண்டாலும் எல்லாவற்றுக்கும் பொது னங்களே தீர்ப்பாளர் எனபது; பொதுசனங்கள்டையே சிறுபான்மை வகுப்புவாதம் மிகவும் தீவிரமான பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்தைக் கிளப்பிசிடும்.”

“தமிழருடைய எதிர்க்கலம் தமிழரசுக் கட்சியிலோ அல்லது தமிழ்க் காங்கிரஸிலோ மங்கலிலை இவ்விரு கட்சிகளின் ஒற்றுமை முன்னணியில்தானும் அவர்கள் எதிர்காலம் தங்கவில்லை.”

தமிழ் மக்கள் வகுப்புவாதத் தலைவர்களை இரட்சகர் எனத் தொழுது பின்பற்றுவதை விட்டுத் தாம்மைப்போன்று வறுமையில் கிடந்து நலியும் தமிழ் - சிங்களத் தொழிலாள விவசாயி களுடன் ஒன்றுபூட்டுப் போராடுவதில் மட்டுமே அவர்கள் விமோசனம் தங்கியுள்ளது.

காவாம் வாணி

கஷப வாணி

“ அப்பொழுதெல்லாம் அறம்மடிந்து
போய் மறம் மேலெழுகிறதோ அப்பொழு
தெல்லாம் நல்லாரைக் காப்பதற்கும் கூட
டாரைக் கரந்தொடுக்குவதற்கும் நான் அவ
தரிக்கிறேன்”

ஸ்ரீ சிருங்கணன்.

வாராண்மன் றப் போதுத் தேர்தல்
 நல்லூர்த் தொகுதி
 சமசமாஜக் கட்சி அபேட்சகர்

திருநெல்வேலியூர், வி. சுச்சிதானந்தம்

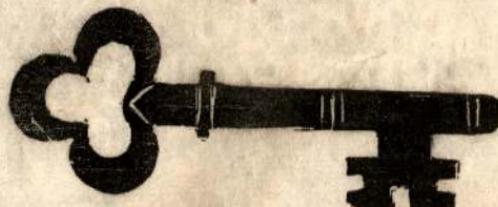
பாரிஸ்ரர் (வின்கண்ஸ்கன்), அப்புக்காத்து,

லண்டன் B. Sc. (Hons.) 1st Class

இலங்கை நிர்வாகசேவை முதலாம் வகுப்பிலிருந்து இளைப்பாறியவர்
 சிலகாலம் இலங்கை சர்வகலாசாலை விரிவரையாளர்
 சில காலம் சுளிபூரம் விக்டரேநியாக் கல்லூரித் தலைவர்

இதே ஆசிரியரால் :

- * சோஷ்விசமே சிறுபான்மையினரின் ஓரே விமோசனம்
- * யார் குற்றவாளி? தமிழ்க் காங்கிரசா, தமிழரசா அல்லது இருவருமா?
- * தமிழரசுப் போர்வை, உள்ளே கபட நாடகம்.
- ① தமிழ் வகுப்பு வாதத்தின் இறுதி முச்சு
- சோஷ்விசப் புரட்சி.

X